

محمدرضاعارف:

دولت برای جنگ تمام عیار آماده‌است

صفحه ۶

سه‌شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۵
۲۶ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
۸ سپتامبر ۲۰۲۴
سال بیست‌ودوم
شماره ۶۲۴۸
۸ صفحه
۴۰۰۰۰ تومان

نسخه تکراری رافائل گروسی تکرار می شود؟

پروژه جدید واشنگتن و تروئیکا علیه ایران

پرونده هسته‌ای ایران در حالی با ادعای ارجاع به شورای امنیت به محور فشارهای تازه علیه تهران تبدیل شده که در همین ادعا هم نشانه‌های آشکار تناقض قابل مشاهده است؛ همان کشوری که ایران را به عدم همکاری با آژانس متهم می‌کند، خود مسیر هرگونه باز تعریف این همکاری را مسدود نگه داشته، تفاهم‌ها را نقض کرده و مدام ایران را تهدید به بمباران می‌کند.

تروئیکای اروپایی با تشویق و همکاری ایالات متحده آمریکا، در حال تدارک طرحی تازه برای فشار بر ایران است؛ این‌بار به بهانه پرونده هسته‌ای ایران و با استفاده از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی. خبرگزاری‌های رویترز و آسوشیتدپرس، اعلام کرده‌اند که پیش‌نویس قطعنامه جدیدی از سوی چهار کشور ایالات متحده آمریکا، انگلیس، فرانسه و آلمان در تاریخ ۱۳ شهریور (۴ سپتامبر) آماده شده و قرار است در نشست روز دوشنبه (۱۶ شهریور) شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به رای گذاشته شود. این پیش‌نویس قطعنامه از شورای حکام درخواست می‌کند که گزارش‌ها و پرونده مربوط به برنامه هسته‌ای ایران را بار دیگر به شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارسال کند. اقدامی با ادعای وادار کردن تهران به همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به‌روال سابق.

تروئیکای اروپایی و آمریکا مدعی‌اند «تهران به تعهدات خود ذیل معاهده عدم اشاعه پایبند نبوده و آنچه نبود همکاری با آژانس» خواندند را به معنای نقض این تعهدات تفسیر کرده‌اند و با این تفسیر در تقلا۱ گرفتن رای ۳۵ عضو دیگر آژانس علیه ایران هستند. این قطعنامه تلاش دارد پرونده هسته‌ای ایران را پس از دو دهه بار دیگر به شورای امنیت سازمان ملل ارجاع داده و آن را به موضوعی امنیتی تبدیل کند.

شرح در صفحه ۶

ضعف قدیمی همچنان پابرجاست

دوروی متفاوت

تیم ملی والیبال ایران

صفحه ۵

شاخص کل به یک قدمی ۷ میلیون واحد رسید

روز

کم سابقه بورس

صفحه ۶

نسخه‌هایی که رسماً حکم صادره اموال را دارند!

مرگ ارزان تر از

درمان شد

صفحه ۶

واکاوی علت رد نقشه راه «هیئت صلح» از سوی تل آویو پس از موافقت گروه‌های فلسطینی

تله دیپلماتیک برای نتانیاهو

دست‌کم تا پس از انتخابات اکتبر تغییر مهمی در غزه رخ دهد. یکی از این مقام‌ها گفت انتظار آنها از طرح ترامپ از ابتدا این بوده که «کشار را کاهش دهد، غذای بیشتری وارد غزه کند و مانع پاکسازی قومی شود.»

مقام دیگر گفت تنها راه پیشبرد نقشه راه این است که «اسرائیل را با زور وادار به پذیرش آن کنیم»، اما «هیئت صلح» ترامپ تاکنون فشار معناداری بر نتانیاهو وارد نکرده است.

مخالفان نتانیاهو هم راحل متفاوتی ندارند

مقام سابق اسرائیلی نسبت به هرگونه خوش‌بینی درباره احتمال پیروزی احزاب مخالف نتانیاهو در انتخابات پیش رو هشدار داد.

او گفت: «مخالفان از سمت راست به نتانیاهو حمله می‌کنند، نه از سمت چپ. آنها می‌گویند او در حال هدر دادن دستاوردهای اسرائیل در غزه و سر فرود آوردن در برابر ترامپ است. آنها وعده می‌دهند که حتی سخت‌گیرتر باشند.»

حاییم رامون، سیاستمدار باسابقه اسرائیلی، نیز هشدار داده است کسانی که به نفتالی بنت رأی می‌دهند، در واقع «نتانیاهوی دیگری، اما افراطی‌تر» را انتخاب می‌کنند.

او همچنین گفته است رهبران مخالف دولت، از جمله بنت و آویگدور لیبرمن، ممکن است تلاش کنند خود را چهره‌های میانه‌رو یا راست‌گرای معتدل معرفی کنند، اما در واقع سیاستمدارانی تندرو هستند که از ایده «سرزمین کامل اسرائیل» حمایت می‌کنند و دیدگاه‌های افراطی آنها با دیدگاه‌های ایتامر بن‌گوریو و بتسالل اسموتزریخ تفاوت چندانی ندارد. بنت نیز در گذشته اظهارنظری جنجالی درباره کشتن فلسطینی‌ها داشته و گفته بود که در طول زندگی خود «عرب‌های زیادی را کشته» و مشکلی با این موضوع ندارد.

یک مقام ارشد عرب از یکی از کشورهای میانجی نیز به نیو عرب گفت پیروزی مخالفان نتانیاهو می‌تواند شرایط غزه را حتی پیچیده‌تر کند.

او گفت: «اگر آادی آنزکوت نخست‌وزیر شود، فشار بین‌المللی بر اسرائیل از بین خواهد رفت و به ما گفته خواهد شد که باید به از زمان و فضای کافی بهدیم تا حکومت خود را تثبیت کند و مانع بازگشت نتانیاهو از قدرت شود.

مسکونی موقت و ۲۰۰ هزار چادر و همچنین فراهم کردن امکان تعمیر زیرساخت‌های حیاتی مانند برق، آب، فاضلاب، جاده‌ها، بیمارستان‌ها و ناوهای هاست.

اما اجرای چنین اقداماتی با سیاست اسرائیل برای باقی گذاشتن غزه در وضعیتی که «نسل‌ها و نسل‌ها ویران بماند» در تضاد خواهد بود؛ سیاستی که به گفته نویسنده، نژال سابق اسرائیلی «گیورا آیلند» نیز بر آن تأکید کرده است.

حتی اقدامات حداقلی بشردوستانه که می‌تواند شرایط زندگی در غزه را اندکی قابل‌تحمل‌تر کند، از نگاه اسرائیل یک تهدید جدی تلقی می‌شود. جنگی که بیش از ۱۴۰ میلیارد دلار هزینه داشته، به گفته نویسنده، با هدف تبدیل غزه به سرزمینی ویران و اخراج‌رمانی و در نهایت قرار دادن فلسطینی‌ها در شرایطی انجام شده که گزینه‌ای جز ترک این منطقه نداشته باشند.

چرا حفظ وضعیت موجود به سود اسرائیل است؟

یک مقام ارشد سابق اسرائیلی که تا سال ۲۰۲۴ همکاری نزدیکی با نتانیاهو داشت، به نیو عرب گفت نخست‌وزیر اسرائیل وضعیت فعلی و بن‌بست موجود را به ایجاد «تغییرات بزرگ» ترجیح می‌دهد.

او گفت: «همه اهرم‌های فشار در اختیار ماست و دست بالا را داریم؛ چه انگیزه‌ای برای مذاکره وجود دارد؟»

به گفته این مقام سابق، اسرائیل با وضعیت کنونی غزه به مشکلی ندارد، زیرا می‌تواند کنترل ۷۰ درصد از این منطقه را که از سکه خالی شده حفظ کند، بدون اینکه هزینه تأمین غذا و سرپناه برای جمعیت آواره را بر عهده بگیرد.

تانیاهو ممکن است به دلیل نگرانی از دست دادن پایگاه راست‌گرای خود حاضر به دادن امتیاز درباره غزه نباشد، اما مخالفان او نیز رویکرد متفاوتی ارائه نمی‌کنند. او معتقد است اسرائیلی مستقر در پشت «خط زرد» حمله کند، بنابراین اسرائیل نیز نیازی ندارد شمار زیادی از نیروهای خود را برای حفاظت از این مناطق مستقر کند.

تانیاهو ممکن است به دلیل نگرانی از دست دادن پایگاه راست‌گرای خود حاضر به دادن امتیاز درباره غزه نباشد، اما مخالفان او نیز رویکرد متفاوتی ارائه نمی‌کنند.

او معتقد است اسرائیلی مستقر در پشت «خط زرد» حمله کند، بنابراین اسرائیل نیز نیازی ندارد شمار زیادی از نیروهای خود را برای حفاظت از این مناطق مستقر کند.

تانیاهو ممکن است به دلیل نگرانی از دست دادن پایگاه راست‌گرای خود حاضر به دادن امتیاز درباره غزه نباشد، اما مخالفان او نیز رویکرد متفاوتی ارائه نمی‌کنند.

او معتقد است اسرائیلی مستقر در پشت «خط زرد» حمله کند، بنابراین اسرائیل نیز نیازی ندارد شمار زیادی از نیروهای خود را برای حفاظت از این مناطق مستقر کند.

تانیاهو ممکن است به دلیل نگرانی از دست دادن پایگاه راست‌گرای خود حاضر به دادن امتیاز درباره غزه نباشد، اما مخالفان او نیز رویکرد متفاوتی ارائه نمی‌کنند.

تانیاهو ممکن است به دلیل نگرانی از دست دادن پایگاه راست‌گرای خود حاضر به دادن امتیاز درباره غزه نباشد، اما مخالفان او نیز رویکرد متفاوتی ارائه نمی‌کنند.

مطابق خواسته‌های اسرائیل تنظیم کرده، بی‌میلی نتانیاهو برای پذیرش آن ریشه در مسئله دیگری دارد: هرگونه پیشرفت در غزه می‌تواند ائتلاف افراطی را که بقای سیاسی او به آن وابسته است، تهدید کند.

نخست‌وزیر اسرائیل به پایگاه سیاسی خود وعده پاکسازی قومی در سرزمین فلسطینی داده است. نیمی از وزیران و اعضای کست ائتلاف حاکم نیز اخیراً در راهپیمایی‌هایی برای بازسازی شهرک‌های یهودی‌نشین در غزه شرکت کرده‌اند. همزمان، وزیر دفاع اسرائیل نیز در کارزارهای سیاسی خود بر نابودی کامل شهرهای فلسطینی تأکید کرده است.

حتی اگر حماس بدون خروج نیروهای اسرائیلی یا توقف حملات هوایی سلاح‌های خود را کنار بگذارد، باز هم نقشه راه برای اسرائیل قابل پذیرش نیست؛ زیرا اجرای آن آزادی عمل تل‌آویو برای کنترل غزه را محدود خواهد کرد.

بر اساس این نقشه راه، اسرائیل باید به «کمیت‌ه ملی اداره غزه» اجازه دهد وارد این منطقه شود. همچنین یک «نیروی بین‌المللی تثبیت‌کننده» باید برای جمع‌آوری سلاح‌ها وارد غزه شود.

وضعیت موجود در غزه به سود اسرائیل است؛ زیرا تل‌آویو می‌تواند کنترل حدود ۷۰ درصد از این منطقه را حفظ کند، بدون آنکه مسئولیت جمعیت آواره آن را بر عهده بگیرد.

دولت اسرائیل حضور نیروهای بین‌المللی در غزه را سناریویی بسیار نامطلوب می‌داند؛ چرا که استقرار نیروهای خارجی در این منطقه می‌تواند آزادی عمل نظامی اسرائیل را محدود کند.

بتسالل اسموتزریخ، وزیر دارایی اسرائیل، نیز هشدار داده است که استقرار یک نیروی چندملیتی در غزه برای اسرائیل «خطرناک» خواهد بود، زیرا این نیرو «ما را زیر نظر خواهد گرفت، ما را از حماس جدا خواهد کرد و فعالیت نظامی اسرائیل در نوار غزه را محدود خواهد کرد.»

از سوی دیگر، نقشه راه اسرائیل را ملزم می‌کند پیش از خلع سلاح حماس یا همزمان با آن، تعهدات خود در مرحله نخست طرح ۲۰ ماده‌ای آتش‌بس تراشما را اجرا کند.

این تعهدات شامل اجازه ورود دست‌کم ۶۰۰ کامیون حامل کمک‌های بشردوستانه به غزه در هر روز، تأمین ۶۰ هزار واحد

اسرائیل زمانی که حماس در پایان ماه ژوئیه موافقت کرد سلاح‌های خود را در غزه کنار بگذارد) اقدامی که قرار بود همزمان با خروج ارتش اسرائیل از این منطقه انجام شود) به شدت غافلگیر شد.

دولت بنیامین نتانیاهو حتی پذیرش نقشه راه «هیئت صلح» از سوی گروه‌های فلسطینی را یک «۷ اکتبر دیپلماتیک» توصیف کرده است.

اسرائیل طی ماه‌های گذشته، خلع سلاح حماس در غزه را مهم‌ترین بهانه خود برای ادامه جنگ و آنچه نویسنده «نسل‌کشی» و نقض سیستماتیک آتش‌بس اکتبر ۲۰۲۵ می‌خواند، قرار داده است.

به گزارش خبرنگار تل‌آلین از عرب نیوز این استدلال که «اگر حماس سلاح‌هایش را زمین بگذارد، همه‌چیز تمام می‌شود»، بارها از سوی اسرائیل برای توجیه کشته شدن بیش از ۱۳۰۰ فلسطینی طی ۳۲ روز گذشته، محدود کردن ورود کمک‌های بشردوستانه و رفت‌وآمد مردم، جلوگیری از بازسازی و پیشبرد «خط زرد» در مناطق پاکسازی‌شده از سکنه مورد استفاده قرار گرفته است.

با این حال، به محض آنکه حماس و هفت گروه فلسطینی دیگر با خواسته تل‌آویو موافقت کردند، دولت اسرائیل دچار هراس شد. نتانیاهو بلافاصله نقشه راه را رسماً رد کرد و وزیران دولتش آن را «خطرناک برای اسرائیل» خواندند و بر ادامه کشتار روزانه و پاکسازی قومی تأکید کردند. ارتش اسرائیل در همین حال، حملات هوایی خود به غزه را تشدید کرده است.

حتی تلاش «هیئت صلح» برای ارائه تضمین‌های گسترده به حماس، نتانیاهو را به پذیرش توافق متعادل کند. یک میانجی ارشد عرب به نیو عرب گفت: «حماس نقشه راه را پذیرفت تا دست نتانیاهو را رو کند. آنها می‌دانستند که او به تعهداتش عمل نخواهد کرد.»

اسرائیل چگونه کنترل خود بر غزه را حفظ می‌کند؟

با وجود آنکه «هیئت صلح» مفاد نقشه راه را بار دیگر و

